

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
філологічний факультет

Кафедра зарубіжної літератури та теорії літератури

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Декан філологічного факультету
 Борис БУНЧУК
12 серпня 2024 року

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
СУЧАСНІ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІ ШКОЛИ В УКРАЇНІ
(вибіркова)

Факультет

філологічний

Мова навчання

українська

Чернівці 2024 рік

Робоча програма навчальної дисципліни Сучасні літературознавчі школи в Україні складена відповідно освітньо-професійної програм (Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича основі ОНП) 035 «Філологія» третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти.

Розробник: А. Р. Тичініна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри зарубіжної літератури та теорії літератури.

Викладач: А. Р. Тичініна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри зарубіжної літератури та теорії літератури.

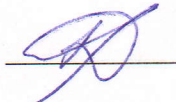
Голова методичної ради філологічного факультету Алла АНТОФІЙЧУК

Протокол № 1 від “12” серпня 2024 року

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри зарубіжної літератури та теорії літератури

Протокол № 1 від “12” серпня 2024 року

Завідувач кафедри

 Роман ДЗИК

МЕТА ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Дана дисципліна призначена розширити науковий контекст у процесі наукового дискурсу відповідно сучасних українських наукових шкіл. Літературознавство в Україні сьогодні відчуває на собі серйозний вплив сучасних дисциплін гуманітарного напрямку, включаючи інформаційні нанотехнології, знань яких бракує в бакалаврських та магістерських програмах. Проблематика курсу спрямована на засвоєння наявних в українських літературознавчих школах концепцій та ідей в інтерпретаційних методах прочитання літературного тексту як такого (від класичних до постмодерністських зразків).

Мета курсу «Сучасні літературознавчі школи в Україні» – презентувати сучасний стан українського літературознавства за історико-географічним критерієм (етнокультурними регіонами), методологічними платформами та за персоналіями; розширити уявлення здобувачів про історію розвитку літературознавства в Україні та реальні параметри сучасного наукового дискурсу; сприяти впровадженню актуальних методологічних засад наукових напрямків української літературної теорії на власні розвідки; допомогти зорієнтуватися в науковій ситуації, окресливши джерельний ресурс для набуття знань про формування та еволюцію літературознавчих концепцій в Україні, генезу окремих літературознавчих шкіл, періодичні фахові видання, конференції.

Завдання

Відповідно до поставленої мети впливають конкретні завдання даного навчального курсу:

- усвідомлення та термінологічне визначення поняття «літературознавча школа»;
- ознайомлення з історією українських літературознавчих угруповань, округів, шкіл;
- стратифікування літературознавчих шкіл за означеними критеріями: історичним, географічним, методологічним, тематичним;
- опанування тематики досліджень сучасних наукових шкіл у найвиразніших персональних зразках;
- фіксування концепцій представників літературознавчої школи та визначення кола їх наукової проблематики;
- опрацювання монографічних видань представників літературознавчих шкіл, що є дотичними до наукової теми аспіранта;
- робота у Google Scholar, ResearchGate, Academia.edu, Web of Science, Scopus;
- освоєння аспірантами історії та специфіки проведення конференцій;
- вивчення історії фахових періодичних видань та їх функціонування у межах літературознавчої школи;
- підвищення рівня методологічної культури;
- вироблення вмінь критичного аналізу наукової інформації та її оцінювання;
- екстраполяція засвоєних знань, умінь, навичок у власні дослідницькі проекти.

Пререквізити. «Теорія літератури», «Історія зарубіжної літератури», «Історія української літератури», «Філософія», «Історія», «Культурологія», «Філософія та методологія науки», «Історія та теорія лінгвістичних вчень».

Результати навчання

знати: історію українського літературознавства; сучасний стан української науки про літературу; диференціювати літературознавче угруповання, округ, школу; значення поняття «літературознавча школа»; діяльність сучасних літературознавчих шкіл; стратифікацію літературознавчих шкіл за критеріями: історичним, географічним, методологічним, тематичним; застосування новітніх методологічних практик в Україні; специфіку підходів до інтерпретації тексту різними літературознавчими школами; концепції представників літературознавчої школи та коло їх наукової проблематики; зміст монографічних видань представників літературознавчих шкіл, що є дотичними до наукової теми здобувача; історію та специфіку проведення конференцій; еволюцію фахових періодичних видань та їх функціонування у межах літературознавчої школи.

вміти доцільно використовувати спеціальну термінологію, пов'язану з даним курсом; розпізнавати та самостійно диференціювати літературознавчі угруповання, гуртки, округи, школи; стратифікувати літературознавчі школи за означеними критеріями: історичним,

географічним, методологічним, тематичним; опанувати тематику досліджень сучасних наукових шкіл у найвиразніших персональних зразках; фіксувати концепції представників літературознавчої школи та визначати коло їх наукової проблематики; продуктивно опрацьовувати монографії представників літературознавчих шкіл, методично грамотно працювати з текстами наукових джерел; екстраполювати засвоєні знання, уміння, навички про літературознавчі школи у методологію власних дослідницьких проєктів; працювати у Google Scholar; формулювати висновки та узагальнення.

Компетенції, якими має оволодіти аспірант у процесі вивчення навчальної дисципліни:

Інтегральна компетентність Здатність продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні проблеми в галузі філології в межах професійної, наукової та дослідницько-інноваційної діяльності, застосовувати методологію наукової та педагогічної діяльності, а також проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення на міжнародному та національному рівні.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу філологічних знань.

ЗК 3. Здатність до проведення самостійних досліджень на високому рівні з опертям на найновіші світові здобутки в галузі філології.

ЗК 4. Здатність до пошуку, обробки та аналізу інформації з різних джерел: фахової літератури, електронних баз.

ЗК 5. Здатність самостійно генерувати нові ідеї та застосовувати теоретичні знання в практичних ситуаціях.

ЗК 6. Здатність критично оцінювати наукові здобутки інших дослідників та свої власні.

ЗК 9. Здатність до міжособистісного спілкування, дотримання вимог професійної етики, уміння взаємодіяти та комунікувати з іншими фахівцями в галузі філології.

ЗК 11. Здатність ініціювати, організувати і проводити комплексні теоретичні та практичні дослідження у філологічній галузі.

ЗК 13. Здатність усвідомлювати роль і значення науки в культурі, зв'язок з іншими формами знання, вплив на проблеми інформаційного суспільства.

ЗК 14. Здатність проводити оригінальні дослідження, результати яких матимуть практичне застосування на вітчизняному та міжнародному рівнях.

ЗК 15. Здатність діяти на основі етичних міркувань (наукова коректність та толерантність) та уміти запобігати конфліктам під час наукових чи професійних дискусій.

ЗК 16. Здатність конструктивно взаємодіяти з учасниками освітнього процесу при вирішенні складних теоретико-прагматичних питань.

ЗК 17. Здатність до формування системного наукового та загальнокультурного світогляду.

ЗК 18. Здатність до планування часу, самоорганізації та самоконтролю.

ЗК 20. Здатність до усвідомлення норм наукової етики та дотримання правил академічної доброчесності.

ЗК 21. Здатність у процесі наукових досліджень виявляти повагу до людської гідності (відмова від домінування, заподіяння шкоди й насильства) незалежно від статевої та гендерної самоідентифікації; здатність усвідомлено визнавати різноманіття підходів до права бути іншим.

Фахові компетентності (ФК):

ФК 1. Здатність використовувати знання з філології для доповнення наявних системних світоглядних знань, концепцій на основі вивчення нових фактів і явищ.

ФК 3. Здатність виокремлювати з накопичених спостережень ті, які можна безпосередньо застосовувати у власній науковій діяльності.

ФК 4. Здатність запам'ятовувати та відтворювати факти, терміни, основні поняття, правила і теорії.

ФК 5. Здатність на високому рівні застосовувати методи наукового аналізу, структурувати літературний матеріал з урахуванням традиційних і новітніх методологічних принципів і засад.

ФК 7. Здатність удосконалювати та розвивати свій інтелектуальний і загальнокультурний рівень, професійно застосовувати знання з обраної філологічної галузі – літературознавства, літературної критики тощо.

ФК 8. Здатність вільно й критично послуговуватися спеціальною науковою термінологією в обраній галузі філологічних досліджень; обґрунтовувати оптимальний вибір термінів (при наявності синонімічних); за необхідності пропонувати нові спеціалізовані терміни та поняття.

ФК 9. Здатність чітко, логічно та послідовно висловлювати думку, досконало спілкуватися усною і писемною формами української та іноземної мов.

ФК 11. Здатність знаходити, відбирати й інтерпретувати наукові матеріали в першоджерелах і фаховій літературі.

ФК 12. Здатність методично грамотно працювати з текстами наукових джерел; екстраполювати засвоєні знання, уміння, навички з філологічних дисциплін у методологію власних дослідницьких проєктів.

ФК 13. Здатність виявляти феномен національної культури з опертям на розуміння її мовної та літературної специфіки.

ФК 14. Здатність опанувати методологічні та методичні аспекти сучасної наукової термінології та технології термінотворення.

ФК 18. Здатність розуміти специфіку та тенденції розвитку світового та українського літературного процесу, зміст методів, напрямів, стилів і жанрів.

ФК 19. Здатність на високому рівні володіти знаннями про теоретико-методологічні підходи в літературознавстві та розуміти сутність механізмів та підходів літературознавчого аналізу художнього твору.

ФК 20. Здатність до продукування нових ідей і розв'язання комплексних проблем у галузі філології в межах професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, а також до застосування сучасних методологій, методів та інструментів педагогічної та наукової діяльності за фахом.

Програмні результати навчання:

ПРН 1. Аналізувати сучасні новітні концептуальні та методологічні знання з філології та суміжних галузей знань.

ПРН 2. Застосовувати та аналізувати праці провідних українських та зарубіжних учених, наукових шкіл та фундаментальних праць у власній сфері дослідження.

ПРН 7. Формулювати наукову проблему з урахуванням сучасних наукових тенденцій.

ПРН 8. Аналізувати наукові праці з філології, виявляти дискусійні та малодосліджені питання.

ПРН 10. Визначати інформаційну цінність джерел через порівняльний аналіз з іншими джерелами.

ПРН 11. Визначати найефективніші методи дослідження в галузі філології, використовуючи міждисциплінарні підходи та зв'язки.

ПРН 12. Вести спілкування в галузі філології з науковою спільнотою та громадськістю в діалоговому режимі.

Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Теми лекційних занять	Змістовий модуль 1. Літературознавча школа як науковий феномен. Літературознавчі осередки та школи Центрального історико-етнографічного регіону України											
Тема 1. Ключові українські літературознавчі концепції в загальноєвропейській науковій динаміці.	12	2	1			9						
Тема 2. Висвітлення наукової проблематики літературознавчої школи у фахових виданнях	12	2	1			9						
Тема 3. Київські літературознавчі центри й школи.	12	2	1			9						
Тема 4. Історія школи та сучасний склад Харківського літературознавчого округу.	12	2	1			9						
Тема 5. Проблематика досліджень Дніпропетровської літературознавчої школи. Донецька літературознавча школа.	12	2	1			9						
Разом за ЗМ1	60	10	5			45						
Теми лекційних занять	Змістовий модуль 2. Вітчизняні літературознавчі осередки й школи Південно-Східної України. Літературознавчі осередки й школи Західного регіону											
Тема 1. Одеська літературознавча школа у загальній науковій панорамі.	12	2	1			9						
Тема 2. Миколаївський літературознавчий	12	2	1			9						

округ.											
Тема 3. Львівська літературознавча школа.	12	2	1			9					
Тема 4. Тернопільська та Івано-Франківська літературознавчі школи.	12	2	1			9					
Тема 5. Чернівецька літературознавча школа.	12	2	1			9					
Разом за ЗМ 2	45	10	5			45					
Усього годин	90	20	10			90					

Тематика лекційних занять з переліком питань

№ теми	Назва теми
1.1	Ключові українські літературознавчі концепції в загальноєвропейській науковій динаміці. <i>План</i> 1. Поняття про концепцію і концепт. 2. Специфіка літературознавчих концепцій. 3. Поняття наукової школи. 4. Поняття літературознавчої школи. 5. Українські літературознавчі концепції в загальноєвропейській науковій динаміці.
1.2.	Висвітлення наукової проблематики літературознавчої школи у фахових виданнях. <i>План</i> 1. Поняття про наукове видання. 2. Науковий фаховий журнал. Літературознавчі журнали. 3. Наукометричні бази даних. Літературознавчі збірники у науковій метриці. 4. Українські літературознавчі періодичні видання й наукові школи.
1.3.	Київські літературознавчі центри й школи. <i>План</i> 1. Літературознавчі школи Інституту літератури НАНУ. Видатні вчені та їхні концепції. 2. Літературознавчі школи Києво-Могилянської академії. Видатні вчені та їхні концепції. 3. Літературознавчі школи Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Видатні вчені та їхні концепції. 4. Літературознавчі школи Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Видатні вчені та їхні концепції. 5. Літературознавчі школи Київського столичного університету імені Бориса Грінченка. Видатні вчені та їхні концепції.
1.4.	Історія школи та сучасний склад Харківського літературознавчого округу. <i>План</i> 1. Історія харківського літературознавства. Видатні вчені та їхні концепції. 2. Літературознавчі школи Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Видатні вчені та їхні концепції. 3. Літературознавчі школи Харківського національного педагогічного університету імені Григорія Сковороди. Видатні вчені та їхні концепції.
1.5.	Проблематика досліджень Дніпропетровської літературознавчої школи. Донецька літературознавча школа. <i>План</i>

	<ol style="list-style-type: none"> Літературознавчі школи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара. Видатні вчені та їхні концепції. Літературознавчі школи Дніпровського гуманітарного університету. Видатні вчені та їхні концепції. Літературознавчі школи Університету імені Альфреда Нобеля. Видатні вчені та їхні концепції.. Феномен Донецької літературознавчої школи. Видатні вчені та їхні концепції.
2.1.	<p>Одеська літературознавча школа у загальній науковій панорамі.</p> <p><i>План</i></p> <ol style="list-style-type: none"> Літературознавчі школи Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Літературознавчі школи Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського Видатні вчені Одещини та їхні концепції.
2.2.	<p>Миколаївський літературознавчий округ.</p> <p><i>План</i></p> <ol style="list-style-type: none"> Літературознавчі школи Миколаївського національного університету імені В.О.Сухомлинського. Літературознавчі школи Чорноморського національного університету імені Петра Могили. Видатні вчені Миколаївщини та їхні концепції.
2.3.	<p>Львівська літературознавча школа.</p> <p><i>План</i></p> <ol style="list-style-type: none"> Літературознавчі школи Львівського національного університету імені Івана Франка. Літературознавчі школи Українського Католицького Університету. Літературознавчі школи Дрогобицького педагогічного університету. Видатні вчені Львівщини та їхні концепції.
2.4.	<p>Тернопільська та Івано-Франківська літературознавчі школи.</p> <p><i>План</i></p> <ol style="list-style-type: none"> Літературознавчі школи Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка Літературознавство Західноукраїнського національного університету. Літературознавство в Кременецькій обласній гуманітарно-педагогічній академії ім. Тараса Шевченка. Видатні вчені Тернопільщини та їхні концепції. Літературознавчі школи Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Видатні вчені Івано-Франківщини та їхні концепції.
2.5.	<p>Чернівецькі літературознавчі школи.</p> <p><i>План</i></p> <ol style="list-style-type: none"> Історія літературознавства в Чернівцях. Літературознавчі школи Лесина і Пулинця. Школа ТСО А.Волкова. Літературознавча школа О. Червінської. Літературознавча школа П. Рихла. Літературознавчі школи Б. Бунчука та Б. Мельничука. Сучасні літературознавчі дослідження в Чернівцях.

Теми практичних занять

№	Назва теми
1	Логос і тезис про літературознавчу школу.

	<i>Вид роботи: усні та письмові відповіді</i>
2	Наукова школа «Теоретичні та методологічні проблеми літературознавства» Київського національного університету ім. Т. Шевченка. <i>Вид роботи: усні та письмові відповіді</i>
3	Науково-методологічне об'єднання-семінар «Проблема художнього часу, простору, ритму» проф. Н. Х. Копистянської. <i>Вид роботи: усні та письмові відповіді</i>
4	Наукова школа проф. Р. Т. Гром'яка. <i>Вид роботи: усні та письмові відповіді</i>
5	Наукова школа «Рецептивна поетика й актуальні стратегії інтерпретації тексту». <i>Вид роботи: усні та письмові відповіді</i>

Самостійна робота

Кількість годин	Назва теми
6	Конференції, симпозиуми, семінари як продуктивні форми наукової співпраці літературознавчих шкіл.
6	Вітчизняні літературознавчі осередки в Житомирі, Вінниці, Кіровограді, Чернігові, Полтаві, Сумах.
6	Наука про літературу в Рівному, Кам'янець-Подільському, Луцьку.
6	Українські Східні літературознавчі школи
6	Створення Інституту літератури НАН України. Школа акад. О. Білецького та її внесок у загальноєвропейську компаративістику.
6	Методологія порівняльних студій світової літератури у працях Д. Наливайка, Т. Денисової, Г. Сиваченко, Т. Свербілової, Т. Рязанцевої.
6	Історія та наукова діяльність кафедри теорії літератури, компаративістики і літературної творчості (огляд наукових публікацій Л. Грицик, О. Астаф'єва, Н. Бернадської, А. Ткаченка).
6	Сходознавство в Інституті філології. Періодичні фахові наукові видання та конференції Інституту філології.
6	Наука про літературу в Гуманітарному інституті Київського університету ім. Бориса Грінченка.
6	Л. Фрізман, М. Гетьманець, А. Сілаєв, О. Міхільов, Є. Чернокова, С. Криворучко – сучасні послідовники Харківської школи.
6	Огляд праць Л. Скуратовської, Т. Потніцевої, В. Гусєва, В. Нарівської.
6	Наукова діяльність В. Башманівського, В. Єршова, П. Білоуса, Н. Астрахан.
6	Огляд наукового доробку Л. Горболіс та О. Єременко.
6	Слов'янська словесність у розвідках І. Єременко та А. Татаренко.
6	Літературознавча та культурологічна парадигматика, герменевтика, семіотика, фольклористика, біблійна герменевтика, фольклористика, українська емігрантська література, проблеми міжмистецької взаємодії у досягненнях М. Лановик та З. Лановик

Контроль виконання та оцінювання завдань, винесених на самостійне опрацювання, проводимо в процесі вивчення тем кожного змістового модуля.

Освітні технології, методи навчання і викладання навчальної дисципліни

- *Інноваційні технології навчання:* модульне навчання, дистанційне навчання, контекстне навчання, імітаційне навчання, проблемне навчання.

5	6	7	6	6	6	7	5	6	6		
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--	--

Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни

Загальна кількість балів, яку студент може отримати у процесі вивчення дисципліни впродовж семестру, становить 100 балів, з яких 60 балів студент набирає за поточні види контролю і 40 балів під час підсумкового виду контролю (заліку).

Кількість балів за модуль дорівнює сумі балів, отриманих за виконання модульної контрольної роботи. Максимальна кількість балів складає: за 1 модуль – 30 балів; за 2 модуль – 30 балів.

Перелік питань для самоконтролю

1. Що таке концепція та концепт? У чому їхня різниця?
2. Які особливості літературознавчих концепцій?
3. Що таке наукова школа, і як вона формується?
4. Які критерії визначають літературознавчу школу?
5. Як українські літературознавчі концепції впливають на загальноєвропейську наукову динаміку?
6. Що таке наукове видання, і які його основні характеристики?
7. Чим відрізняється науковий фаховий журнал від інших типів видань?
8. Яка роль наукометричних баз даних у літературознавстві?
9. Які українські літературознавчі періодичні видання є провідними в цій галузі?
10. Які основні літературознавчі школи функціонують в Інституті літератури НАНУ? Які їхні ключові представники?
11. Які видатні вчені розвивали літературознавство у Києво-Могилянській академії та Київському національному університеті імені Тараса Шевченка?
12. Які наукові концепції розвивалися у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна та інших харківських навчальних закладах?
13. Який внесок зробили дніпровські, одеські та львівські науковці у розвиток літературознавства?
14. Які наукові підходи розроблялися у вищих навчальних закладах Західної України (Тернопіль, Івано-Франківськ, Чернівці тощо)?
15. Які сучасні літературознавчі дослідження проводяться в Чернівцях?
16. Які основні наукові школи функціонували та функціонують в інших містах України (Житомир, Вінниця, Кропивницький, Чернігів, Полтава тощо)?
17. Які головні ідеї та методологічні засади заклала Харківська літературознавча школа?
18. Які ключові дослідницькі напрями розвивали Л. Скуратовська, Т. Потніцева, В. Гусєв, В. Нарівська?
19. Який внесок у розвиток порівняльних літературознавчих студій зробили Д. Наливайко, Т. Денисова, Г. Сиваченко?
20. Які сучасні літературознавчі парадигми є актуальними сьогодні (герменевтика, семіотика, біблійна герменевтика тощо)?

Перелік питань для підсумкового контролю навчальних досягнень

1. Поняття про концепцію і концепт.
2. Специфіка літературознавчих концепцій.
3. Поняття наукової школи.
4. Поняття літературознавчої школи.
5. Українські літературознавчі концепції в загальноєвропейській науковій динаміці.
6. Поняття про наукове видання.
7. Науковий фаховий журнал. Літературознавчі журнали.
8. Наукометричні бази даних. Літературознавчі збірники у науковій метриці.
9. Українські літературознавчі періодичні видання й наукові школи.
10. Літературознавчі школи Інституту літератури НАНУ. Видатні вчені та їхні концепції.
11. Літературознавчі школи Києво-Могилянської академії. Видатні вчені та їхні концепції.

12. Літературознавчі школи Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Видатні вчені та їхні концепції.
13. Літературознавчі школи Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Видатні вчені та їхні концепції.
14. Літературознавчі школи Київського столичного університету імені Бориса Грінченка. Видатні вчені та їхні концепції.
15. Історія харківського літературознавства. Видатні вчені та їхні концепції.
16. Літературознавчі школи Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Видатні вчені та їхні концепції.
17. Літературознавчі школи Харківського національного педагогічного університету імені Григорія Сковороди. Видатні вчені та їхні концепції.
18. Літературознавчі школи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара. Видатні вчені та їхні концепції.
19. Літературознавчі школи Дніпровського гуманітарного університету. Видатні вчені та їхні концепції.
20. Літературознавчі школи Університету імені Альфреда Нобеля. Видатні вчені та їхні концепції.
21. Феномен Донецької літературознавчої школи. Видатні вчені та їхні концепції.
22. Літературознавчі школи Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.
23. Літературознавчі школи Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.
24. Видатні вчені Одещини та їхні концепції.
25. Літературознавчі школи Миколаївського національного університету імені В.О.Сухомлинського.
26. Літературознавчі школи Чорноморського національного університету імені Петра Могили.
27. Видатні вчені Миколаївщини та їхні концепції.
28. Літературознавчі школи Львівського національного університету імені Івана Франка.
29. Літературознавчі школи Українського Католицького Університету.
30. Літературознавчі школи Дрогобицького педагогічного університету.
31. Видатні вчені Львівщини та їхні концепції.
32. Літературознавчі школи Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка
33. Літературознавство Західноукраїнського національного університету.
34. Літературознавство в Кременецькій обласній гуманітарно-педагогічній академії ім. Тараса Шевченка.
35. Видатні вчені Тернопільщини та їхні концепції.
36. Літературознавчі школи Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.
37. Видатні вчені Івано-Франківщини та їхні концепції.
38. Історія літературознавства в Чернівцях.
39. Літературознавчі школи Лесина і Пулинця.
40. Школа ТСО А.Волкова.
41. Літературознавча школа О. Червінської.
42. Літературознавча школа П. Рихла.
43. Літературознавчі школи Б. Бунчука та Б. Мельничука.
44. Сучасні літературознавчі дослідження в Чернівцях.
45. Науково-методологічне об'єднання-семінар «Проблема художнього часу, простору, ритму» проф. Н. Х. Копистянської.
46. Наукова школа проф. Р. Т. Гром'яка.
47. Наукова школа «Рецептивна поетика й актуальні стратегії інтерпретації тексту».
48. Конференції, симпозіуми, семінари як продуктивні форми наукової співпраці літературознавчих шкіл.
49. Вітчизняні літературознавчі осередки в Житомирі, Вінниці, Кіровограді, Чернігові, Полтаві, Сумах.
50. Наука про літературу в Рівному, Кам'янець-Подільському, Луцьку.

51. Створення Інституту літератури НАН України. Школа акад. О. Білецького та її внесок у загальноєвропейську компаративістику.
52. Методологія порівняльних студій світової літератури у працях Д. Наливайка, Т. Денисової, Г. Сиваченко, Т. Свербілової, Т. Рязанцевої.
53. Історія та наукова діяльність кафедри теорії літератури, компаративістики і літературної творчості (огляд наукових публікацій Л. Грицик, О. Астаф'єва, Н. Бернадської, А. Ткаченка).
54. Л. Фрізман, М. Гетьманець, А. Сілаєв, О. Міхільов, Є. Чернокова, С. Криворучко – сучасні послідовники Харківської школи.
55. Огляд праць Л. Скуратовської, Т. Потніцевої, В. Гусєва, В. Нарівської.
56. Слов'янська словесність у розвідках І. Єременко та А. Татаренко.
57. Літературознавча та культурологічна парадигматика, герменевтика, семіотика, фольклористика, біблійна герменевтика, фольклористика, українська емігрантська література, проблеми міжмистецької взаємодії у досягненнях М. Лановик та З. Лановик.

Відповідно до «Порядку визнання у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти» (протокол № 16 від 25 листопада 2024 року) (<https://www.chnu.edu.ua/universitytet/normatyvni-dokumenty/poriadok-vyznannia-u-chernivetskomu-natsionalnomu-universyteti-imeni-yurii-fedkovycha-rezultativ-navchannia-zdobutykh-shliakhom-neformalnoi-taabo-informalnoi-osvity/>) під час вивчення дисципліни здобувачеві освіти може бути зараховано до 25% балів, отриманих за результатами неформальної та / або інформальної освіти з проблем, що відповідають тематиці курсу.

Рекомендована література Основна

1. Астрахан, Н. І. (2021). Теорія літератури: основи, традиції, актуальні проблеми : навчальний посібник. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 296 с.
2. Васильєв, Є. М. (2017). Сучасна драматургія: жанрові трансформації, модифікації, новації : монографія. Луцьк : ПВД «Твердиня», 532 с.
3. Галич, О.О. (2017). Вступ до літературознавства : підручник. Міністерство освіти і науки України. Нац. університет: Львівська політехніка, 324 с.
4. Інгарден, Р. (2024). Літературно-художній твір. Львів: Літопис, 484 с.
5. Левчук, Т. (2018). Феномен літературності: монографія. Луцьк: ПВД «Твердиня», 368 с.
6. Павличко, С. (2024). Дискурс модернізму в українській літературі. Київ : Основи, 632 с.
7. Пахаренко, В. (2023). Секрети мистецтва слова. Київ : ВД «Освіта», 408 с.
8. Ткаченко, А. (2025). Мистецтво слова (Основи літературознавства). Київ : Ліра – К., 472 с.

Допоміжна

1. Барабаш, Ю. (2020). Чуже—Інакше—Своє. Етнокультурне пограниччя: концептуальний, типологічний та ситуативний аспекти. *Слово і Час*. No 2. С. 3—32.
2. Білоус П.В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник. URL: http://eprints.zu.edu.ua/22600/1/Vstup_do_literaturoznavstva%20%281%29.pdf
3. Горбань, А. В. (2020). Теорія літератури : навчальний посібник. Житомир : ЖДУ імені Івана Франка, 233 с.
4. Гребенюк, Т. В. (2020). Інваріантно-варіантний підхід до свідомості у психолінгвістичній теорії О. Потебні. Запорізький державний медичний університет.

Гуманітарні виміри сучасної медичної освіти: міждисциплінарний діалог : кол. монографія. Запоріжжя : ЗДМУ. С. 135-143.

5. Гундорова, Т. (2023). *Леся Українка. Книги Сивілли*. Vivat, 304 с.
6. Козлик, І. (2020). Літературознавчий аналіз художнього тексту/твору в умовах сучасної міжнаукової та міжгалузевої взаємодії. Брно, 235 с.
7. Колошук, Н. Г. (2018). Порівняльне літературознавство: посібник для вищих навчальних закладів. Київ: Видавничий дім «Кондор», 424 с.
8. Консва, Т. (2020). Загальні тенденції літературного процесу: теоретичний аспект. *Філологічні науки*, №32, с.33-37.
9. Лановик, М., Лановик, З. (2020). „Армія метафор” у науковому дискурсі. *Питання літературознавства*, №101, с.64–87. <https://doi.org/10.31861/pytlit2020.101.064>.
10. Мельничук, О. Д., Гриців, Н. М. (2023). Наратологія: постструктуралістське розуміння художнього тексту. *Академічні студії. Серія «Гуманітарні науки»*, №1, с.76-83.
11. Набитович, І. (2022). Пам'ять, історична проза та формування національної ідентичності. *Слово і Час*, №4, с.45-57. <https://doi.org/10.33608/0236-1477.2022.04.45-57>
12. Орлова, О., Орлов О. (2020). Основи літературознавства. Тексти лекцій: навчально-методичний посібник. Полтава: ПНПУ, 134 с.
13. Тичініна, А. (2022). Від структуралізму до постструктуралізму: мотивація зміни методологічної траєкторії у досвіді Мішеля Фуко. *Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Філологія*. Вип. 26-27, с. 172–179.
14. Тичініна, А.Р. (2018). Сучасні методологічні практики: навчально-методичний посібник; передмова О.В. Червінської. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т ім. Юрія Федьковича, 160 с.
15. Ференц, Н. С. (2021). Теорія літератури та основи естетики. Навчально-методичний посібник (для студентів українського відділення філологічного факультету). Ужгород : Видавництво УжНУ «Говерла», 104 с.

Інформаційні ресурси

1. <http://www.ukrlit.vn.ua/info/criticism.html>
2. http://philology.chnu.edu.ua/structure_zarlit.html
3. <http://www.ilnan.gov.ua/teor.htm>
4. <http://www.ilnan.gov.ua/conference.htm>
5. <http://dspace.nbu.gov.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/11163/05-Balakyana.pdf?sequence=1>
6. <http://1576.ua/books/3171>
7. <https://scholar.google.com.ua/schhp?hl=ru&authuser=2>
8. <https://www.researchgate.net/>
9. <http://www.osvita.com.ua/ua/universities/?directions=30&desc=1>
10. <http://www.parta.com.ua/university/philology/>
11. <https://archer.chnu.edu.ua>
12. <https://scholar.google.com.ua/citations?user=OntIviQAAAAJ&hl=uk>
13. <https://access.clarivate.com/login?app=wos&alternative=true&shibShireURL=https:%2F%2Fwww.webofknowledge.com%2F%3Fauth%3DShibboleth&shibReturnURL=https:%2F%2Fwww.webofknowledge.com%2F%3Fmode%3DNextgen%26action%3Dtransfer%26path%3D%252Fwos%252Fwoscc%252Fbasic-search%26DestApp%3DUA&referrer=mode%3DNextgen%26path%3D%252Fwos%252Fwoscc%252Fbasic-search%26DestApp%3DUA%26action%3Dtransfer&roaming=true>
14. <https://www.scopus.com/home.uri>

Дотримання політики академічної доброчесності учасниками освітнього процесу під час вивчення навчальної дисципліни є принциповим. Академічна недоброчесність не допускається та має нульову толерантність. Регулювання дотримання академічної доброчесності здійснюється відповідно до таких документів:

✓ «Етичний кодекс Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича» <https://www.chnu.edu.ua/media/jxdfs0zb/etychnyi-kodeks-chernivetskoho-natsionalnoho-universytetu.pdf>

✓ Положення про виявлення та запобігання академічного плагіату у Чернівецькому національному університету імені Юрія Федьковича» https://www.chnu.edu.ua/media/f5eleobm/polozhennya-pro-zapobihannia-plahiatu_2024.pdf

✓ Письмові роботи підлягають перевірці за допомогою сервісів Unicheck чи Turnitin.